

MAGYAR FALU

ALAPÍTOTTA: NAGYATÁDI SZABÓ ISTVÁN

Szerkesztőség és kladóhivatal:
VI., RÓZSA-U. 111., II. EMELET
Postal csekk száma: 45.324

Telefonszám: Automata 238-08

FÜGGETLEN POLITIKAI, TÁRSADALMI
ÉS MEZŐGAZDASÁGI HETILAP

FELELŐS SZERKESZTŐ: ZSIRKAY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 10.— pengő

Félévre 5.— pengő

Megjelenik hetenként egyszer

Csődület az utcán

(P.) Szombat este van. A Károly király-út sarkán, a városházával szemben egy vendéglő előtt nagy a csődület. A terasz egyik asztalánál egy huszonöt év körüli fiatal ember ül, aki még ebben a pillanatban sincs észnél, csupán annyit tud, hogy egy tányér pörkölt van előtte, két darab kenyérrel. Az örültek és a kiéhezett vadak mohóságával eszik. A kenyeret valósággal kétkézzel tömi a szájába. Az evésében nincs semmi emberi, látszik, hogy csak az ösztöne dolgozik benne. Egyetlen gondolata van: enni, enni — amíg van előtte, mert ha elveszik onnét, megint nem eszik talán napokig. Mert szenvedő hősünk már két nap óta nem evett s az éhségtől összeesve, találtak rá a járókelők, akik hamarjában összeadták azt a pénzt, amelyen az életmentő-kenyeret kapta.

Az utcán futkosnak a rikkancsok. Bömbölve ordítják bele a nagy szenzációt az éhes városba:

— Bethlen előtérben!

— Az egységspárt hallani sem akar másról, csak Bethlenről!

— Bethlen a kormányzónál!

Bethlen nevéből zúg a város. Mindenki szótlánul hallgatja, csak ez a szerencsétlen, éhséglázban szenvedő állatember eszi mohóbban az ajándékvacsorát. Mintha megjedte volna ettől a névtől. Az ösztöne sejteti, mintha azt mondaná: csak gyorsan, gyorsan, mert mindjárt jönnek és elviszik előled. Kikerekíti a kenyér egész belét s a másik öklével tömi be. Egypár nő ájuldoz.

— Istenem, ilyet még sose láttam! — mondja az egyik jólápoltságú kisasszonyka és leperregnek arcán a könnyek. És máris nyitja a retiküljét, hogy még egy vacsorát fizessen neki. Hiszen a kiéhezett farkas mohósága ehhez az evéshez képest csak jámbor csámcsogás.

Odébb a kávéházak terraszain nagy kényelemmel ülnek az új honpolgárok. Mert újak, mert bizony egynek az őse sem jött át Árpád apánkkal a vereckei-szoroson. Sokkal később indultak el, talán ugyanazon az úton, de nem a Volga tájáról, hanem csak Galiciából. Olvasák a kormányválságról szóló híreket és tippelnek. Néha a Gömbös nevét is hallani. Egyik a vállát huzogatja, másik furcsa fintort csinál. Nem tetszik. Az utcán minden hang, minden újság reklámcíme ezt a nevet kiáltja: Bethlen.

A mi szegény magyarunk már a harmadik pörköltnél tart, amikor kezdenek idegei megnyugodni. Végre újból feltárla előtte a világ. Az agya működésbe jön. Amikor meglátja a tömeget, szomorúan mondja:

— A héten csak háromszor ettem. Legutóbb két nappal ezelőtt. — És rogyant inakkal eltámolyog.

Hát igen. Bent a pártban Bethlent éltetik és esküsznek, hogy más nem jöhet. Kint az emberek összeesnek . . . mert napokig nem ettek. Az összehasonlítás nekik talán furcsa, de ne higyjék, hogy összefüggéstelen. Mert most nem az a fontos, hogy ki ül a hatalom csúcsára, hanem az, hogy a magyar ne essen össze az éhségtől a saját hazájában, amely

termel csehnek, osztráknak, németnek, franciának és Isten tudja hányféle nációnak. Olyan kormány kell, amely gondoskodik arról, hogy minden magyarnak meg legyen a mindennapi kenyere. Embereknek az éhségtől összeesni csak ott szabad, ahol nem terem élelem. Okos politika mellett ott sem. Ha már nálunk is összeesnek az emberek, akkor ebből

csak azt lehet következtetni, hogy csapnivalóan rossz a gazdasági berendezkedésünk. Ezen kell segíteni. Ez legyen az új kormány legfontosabb feladata, mert a szombatester csődület gyakori megismétlődése veszedelmesebb a legelkeseredettebb bolsevista agitációnál. Ne feledjék el, hogy a gyomor a legnagyobb úr a világon.

A magyar politika igazi arca a válság tükrében

Irta: Zsirkay János

Ugyanabban az időben, amikor a becsületes és jóindulatú Károlyi Gyula — megundorodva a magyar politikai élet személyeskedő intrikáitól — a hatalomról lemondott, kijelentve, hogy visszamegy a faluba s folytatja gazdálkodását és csak igen ritkán fog városban mutatkozni, ugyanakkor, amidőn minden politikai csoport, klikk és frakció összereöfent, hogy a szabadabbá tett tüzeckénél süttögessen a maga egyéni, vagy pártérdekeinek pecsenyéjét, ugyanakkor egy szent csoda történt a messze, messze keleten. Olyan csoda, ami szinte mesébe illik nálunk, a mi prózai, sívár, önző földünkön. Gandhi a csoda hőse, India s merem mondani — az élő világ legnagyobb embere.

Ugyanabban az időben, amikor nálunk megkezdődött a politikai válság, ugyanakkor kezdte meg a maga csodás áldozatát népe boldogságáért — Gandhi is. Szabadságért harcolt az a férfiú. Egész életét ennek a szent gonolatlaknak szentelte. Előkelő ügyvéd volt Londonban. Végigharcolta a világháborút is, mint az angol hadsereg tagja. Előkelő, nemes család sarja lévén, az élet minden kiváltságához, kegyéhez nyitva volt az útja. Lehetett volna minden, ami csak akar. Hatalmas politikus, miniszter, sőt talán India kormányzója is. Az angolok becézték, hízelegtek neki. Félték tőle. A fejedelmek konferenciájára is meghívták s elhalmozták figyelmük minden jelével. És Gandhi nem tántorodott el a maga útján. Az angol hatalmasságok minden gazdagsága is kevés volt hozzá, hogy eltérítse kitűzött irányától: az elnyomott hinduk és az elnyomott negyvenmillió pária rabszolgasága jobban fájt a lelkének, mintsem hogy földi javakért, címekért, méltóságokért el tudta volna feledni őket. Ügyvédi irodáját feloszlatta. Vagyonat szétosztotta s elindult népe tanítására. Gyalog, mezítláb, önmaga szötte vászonba burkolta sovány testét, amelyet a börtön, a nélkülözés, a munka

csonttá, aszottá soványított. S hogy az angolok nem akartak hozzájárulni az elnyomott páriák felszabadításához, Gandhi éhségsztrájkot kezdett. Nem evett semmit. Meg akart halni azért a szabadságért, ami már nem is az övé lett volna, hanem az elnyomott páriáké. Utolsó szava, amellyel ezt az éhségsztrájkot megkezdte, az volt:

— Talán szenvedéseim és halálom az Isten szemét szegény, elnyomott, rabszolga népemre fogja fordítani . . .

Az angolok megijedtek Gandhi halálának a pusztá gondolatától is. Félték, hogy ennek a híre majd lázadásra bujtatja a 300 millió hindut . . . Nyolcvan órai koplalás után MacDonald miniszterelnök hozzájárult a felszabadító törvényjavaslatához s ezzel sorsdöntő lépés történt 40 millió pária felszabadítása és embersorsba való jutásához.

És mindezt egyetlen ember emberfeletti küzdelme, önzetlensége és a halálig elmenő rajongása valósította meg.

Ez a szent csoda most pereg le előttünk. Most hozzák egyes részleteit a világsajtó nagy lapjai. A rádió is harsogja fenkölt részleteit, tudatva az egész világgal India felszabadulásának politikai csodáját. Ugyanakkor ismertetik a magyar válság részleteit is. Szinte bántó, amint ez a két esemény így — a rádió láthatatlan drótjain keresztül — egymás mellett élénk tárul. Amott a nagyság, — emitt a törpeség. Amott az önfeláldozás, — emitt az önzés. Amott minden a népért, — emitt minden a pártért, vagy egy emberért. Amott egy ember áldozza magát az elnyomott milliókért, emitt a milliókat akarják feláldozni egy emberért. A pártok, a klikkek intrikái és kicsinyes személyeskedései. Törvetések és gáncsok, hogy ne a te, hanem az én emberem jöjjön, hogy én kerüljek valahogy közelebb a húsfészékhez s ne te. Hogy valahogyan nekem jusson a nagyobb konc, a nagyobb lehetőség, ennek

a koldus országnak a szegénységéből s ne neked. Könyöklés, gázolás mindenütt. Mindig — persze — a „haza” szent nevével, de valójában mindig csak a klikkuralom biztosításáért. A bibliai zsoldos poroszlok legalább feldarabolták Krisztus palástját, hogy mindenkinek jusson egy-egy darabka belőle, — ó, ők erre sem hajlandók. Meg akarják azt tartani maguknak egyben és sértetlenül.

Igy folyik ez a küzdelem már napok óta. Minden egyes mozzanat csak fájó igazolása a mai magyar politikai élet beteges elfajulásának. Klikk és a párt. Ez a rúgó. A mandátum és a tárcák. Ez az ígret földje. És a pártszolgálatok. Ez hozza az ingyenmannát. Hogy ki jöjjön? Nem az arravalóságot, az erőt, a hivatottságot, a tehetséget nézik, hanem a párt kicsinyes szemszögéből azt méricsélik, ki tudja együtt tartani, ki tudja népszerűsíteni, ki tudja a mandátumok számának birtokállományát valamiképpen növelni a párt, és mindig csak az egyedülvaló, egyedül üdvözítő párt számára.

Mindezek azonban eltörpülő semmiségek az élet parancsoló szükségével szemben. Egy ország fekszik romokban. Vesztett háború, kommun, megszállás, tízéves alkotmányos mezbe bujtatott abszoluturalom, mind csak fogyasztotta, sorvasztotta a nemzet belső erejét ahelyett, hogy egészségesse fejlesztette és duzzasztotta volna. S most így, lerongyolva és kiélten, a szegénység és a végzetes eladósodás aléltóságában ahelyett, hogy mind tömörülne, összefogna, egyet akarna a legmegfelelőbb mellett — s ahelyett, hogy áldozatot tudna és akarna hozni, hanem is annyit, mint kelet szentje, aki az utolsó falatról is le tud mondani, mikor népe életéről, jövőjéről és szabadságáról van szó, — hanem sokkalta kevesebbet: erre sem képesek. A pártok fegyvert csörögtenek, harcra készülődnek, fenyegetnek. Támogatásuk sorsa még bizonytalan, majd meglátják, majd még alusznak rája egyet vagy kettőt, hogy mit és

mennyit lehet biztosítani a maguk és pártjuk számára.

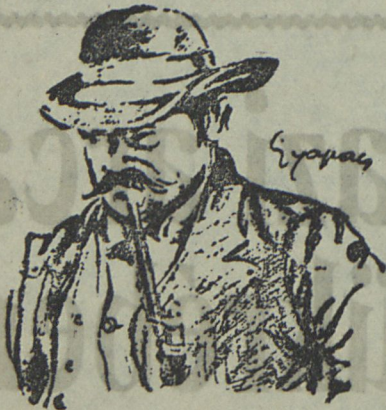
Csoda-e vajjon, ha ilyen körülmények között keleten a szabadság és élet fakad egyetlen ember éhségstrájkjából és önfeláldozásából, míg nálunk?

Ott a kuliból szabad ember lesz, nálunk az eddigi szabadok is kulikká válnak. Kulikká, a zabolátlán töke, a bank, a vérszívó kartellek megalázott, kiuzsorázott kulijává.

Ott, a rabszolgaság földjén szabadság sarjad, szabadság kél, míg nálunk éppen a pártoskodás, a civódás, a fenegyerekeskedés által az a kevés szabadság és életlehetőség is kockára jut és veszendőbe megy, ami kevés még megmaradt. Mert hát — úgy gondolják nálunk — az önzetlenség maradjon csak a Gangesz partján, a Duna, Tisza partjain inkább vesszen a haza is, a nép is, ha nem az én klikkem embere menti meg a hazát, hanem a tied.

Ezt a borzalmas és szomorú igazságot tárják fel az egy hétig húzódó magyar válság utolsó órái.

Min töpreng ke' Sonkoly koma?



— Senki nem tudja megérteni, miért nem fogadta el Bethlen István gróf úr a miniszterelnökséget. De én tudom. El is mondom, ha mindjárt úgy látszik is, mintha henevni akarnék vele. De aki ismer engem s tudja, hogy évek óta hogyan húzódok itt meg a sarokban s még csak képviselő se lettem a nagy tudományom mellett, — úgyse hiszi azt el rólam. A dolog úgy volt, hogy mikor a kihallgatások megkezdődtek, én is hamarosan Pestre menék, mert hát nekem is lett volna szavam a kibontakozáshoz. Én tudniillik Bethlen gróf urat akartam ajánlani az államfőnek. Éppen a kapuban találkoztam a gróf úrral. Köszönök neki illendően és mikor megkérdezi, hogy hova igyekszik a koma, kipakoltam véle egykettőre.

— Mert hát én — mondám — a kegyelmes gróf urat jöttem volna reklamálni, nem mintha olyan nagyon jóba volnánk, de hát csak azért az egy percentért, amit Debrecenben megígért a gazdáknak, mert hogy többet úgysem bír meg a gazdaság. Igaz, hogy akkor Károlyi volt az uralmon, — hát könnyebb volt az ígért. No, de — mondok — mi gazdák se vagyunk ám olyan követelők, velünk lehet még beszélni. Ha egy percent nem, jó lesz nekünk a kettő is, vagy a három... Mert az még mindig kevesebb a nyolcnál-tíznel.

Gróf Bethlen csak néz rám — néz — és sarkon fordult s elment. Most tudtam meg, hogy Lillafüredre ment, tovább löni a bakokat és a sutákat.

Az egy percent megtette — mi? Egyszer mégis csak van valami hasznunk a nagy ígéretekből.

Csendőrtörvény Sajtóbányában. Pap András csendőrtiszt helyettes igazoltatni akarta Várad Imre lopással gyanúsított sajtóbányai legényt. A legény futásnak eredt. A csendőrtiszt helyettes utána rohant, de közben a legény kicsavarta kezéből a puskát és a tiszt helyettest agyonlőtte. A napokban ítélik föl a statáriális bíróság.

„Csak a népnek tartozom felelősséggel”

Téglássy Béla dr. beszámolója Németkéren és Bikácson

A tolnai nép nem a pártpolitikust, hanem az egyént tiszteli képviselőjében

Téglássy Béla dr., a paksi kerület országgyűlési képviselője, a *Magyar Falu* egészségügyi tanácsadója, vasárnap tartotta meg beszámolóját Németkéren és Bikácson. Útjára lekísérte Zsirkay János és vitéz Pölöskei János is, akiket a tolnai nép nagy szeretettel fogadott.

A népszerű Képviselőt már a kerület székhelyén nagy szívéllyel fogadták. Innét ment át Téglássy és társasága Németkére, ahol a falu határán lovasbandérium és a zenekar várta.

Tizenegy órakor tartotta meg a beszámolót, amelyen nemcsak Németkére, de a szomszédos községek küldöttjei is megjelentek. Kungl János megnyitó beszéde után Téglássy Béla mondotta el egy óras beszámolóját. Beszédében kifejtette, hogy igen sokszor szólalt fel a parlamentben a kisemberek érdekében s felszólalásának meg is volt a haszna. Ő volt az, aki rámutatott a szérumintézet visszasságaira. Kimutatta, hogy amíg nálunk 140 pengőért adták a szérumot, addig ugyanazt az osztrákoknak 83 pengőért adták. Ennek a felszólalásnak köszönhető, hogy most megszűnt a szérumárak. Majd a mai kormányválságról beszélt.

— Nem tartom férfias dolognak — mondotta —, akkor menekülni a hajóról, amikor sülyed. Így nem lehet az országot megmenteni. Én a nyílt szavazásos rendszer minden erőszakával szemben jutottam mandátumhoz, tehát nem tartozom senkinek másnak felelősséggel, csak a jó Istennek és az én derék, dolgozó népemnek. A jövőben is azon leszek, hogy minél többet segíthessek rajtuk, mert ezt parancsolja az én lelkiismeretem és becsületem. Bárki lesz a miniszterelnök, új, radikális reformokat kell hoznia a tarsolyában, mert a magyar nép ma már nem elégszik meg az

ígéretekkkel, hanem tetteket vár. Bizonyos, hogy javulásnak kell jönnie, mert a semittevések ideje lejárt.

Téglássy beszédét a nép óriási lelkesedéssel fogadta és további bizalmáról biztosította.

Délután Bikácsra ment Téglássy Béla Zsirkay János és a németkéri vezetőség társaságában. Ebben a községben is háttalan szeretettel fogadták. A rezsebanda hangjaira az egész község megindult a gyűlés színhelyére, ahol a község vezetősége várta a jegyzővel az élén. Téglássy nagyhatású beszámolója itt is nagy tetszést aratott, annál is inkább, mert ebben a községben még emberemlékezet óta nem volt képviselői beszámoló.

A németkéri beszámoló megrendezése Bachman Mihály, Braun Lojzi, Molnár György és Pámer Ferenc, a bikácsi pedig Lengyel András, Vurm Ferenc és Schmanser János vezetőségének érdeme. A gyűléseken a nagydorogiat B. Bozói István tábortagunk, a dunaföldváriakat Kelemen István, a paksiakat Kindli József, a pálfaiakat pedig Horog József képviselte nagy küldöttségek élén. A két község népe lelkes ünneplésben részesítette képviselőjét és biztosították, hogy minden ellenagítással szembeállanak s többé nem engedik meg, hogy a nép igazi barátját a kapkodók és népszerűség-hajhászok elgáncsolják.

A község természetesen szerette volna hallani a *Magyar Falu* szerkesztőit is, főként Zsirkay Jánost, akit már többször hallottak. De a törvény — törvény s most az a törvény Magyarországon, hogy „hallgatni arany”. Nem adtak jogot a felszólalásra senkinek, így hát felszólalni nem lehetett.

Ez egy kissé fanyarrá tette a különben lelkes és meleg hangulatot.

Kiegészítették a vámörlési rendeletet

A kormány rendeletet adott ki a mezőgazdaságnak az 1932—33. gazdasági évre nyújtandó kedvezményekre vonatkozó rendelet kiegészítéséről.

Ebben a vámörlésre jogosult lakosság zavartalan lisztellátásának biztosítása érdekében kivételesen indokolt esetben megengedhetőnek tartja, hogy

egyes községekben a vámörlésre jogosultak részére való őrlés vámörlésnek tekintessék abban az esetben is, ha a gabonát a malomtelepre vagy a cserélőtelepre gépkocsival igénybevitelével szállítják be vagy az őrlésményt gépkocsin szállítják vissza.

Kivételesen indokolt esetekben egyes községek területén ideiglenesen meg lehet engedni, hogy a malmok akár szállítóeszközökről, akár alkalmilag kijelölt helyen, vámörlésre jogosultak részére gabonát lisztre becserélhessenek. Ezeket a kivételes rendelkezéseket egyelőre Bács-Bodrog, Baranya, Veszprém és Zala vármegyék területén kell alkalmazni.

Megpeticionálják a mezőcsáti választást

Mint ismeretes, Eckhardt Tibor dr.-t, az augusztus 28-án Mezőcsáton megtartott időközi képviselőválasztás alkalmával 105 szótöbbséggel képviselővé választották Purgly Emil földművelésügyi miniszterrel szemben. A kerületből nyert értesülésünk szerint ebbe az eredménybe

a választóközönség nem nyugodott bele,

hanem a Gaal Gaszton-párt által a választások alatt tapasztalt törvénytelen ségekre való tekintettel elhatározta, hogy

a választás érvénytelenítését a közigazgatási bíróságnál panasszal fogja kérelmezni.

A panaszirat elkészítésével megbízták Battay Dezső dr. budapesti ügyvédet, aki a panaszt kedden délelőtt a közigazgatási bírósághoz már be is adta.

A kerületben uralkodó hangulatra jellemző, hogy a panasziratot két és fél óra alatt 615-en írták alá.

A HÉT POLITIKÁJA

A Nemzeti Radikális Párt központi értekezlete

A Nemzeti Radikális Párt vasárnap nagy központi értekezletet tartott a párt Baross-utca 47. szám alatti helyiségében, amelyen több mint száz vezetőtag jelent meg az ország minden részéből. A pártvezetőség négyhónapos munkaprogramot dolgozott ki s elhatározta, hogy most már a legnagyobb erővel kezdi meg a párt szervezeteinek kiépítését. Vitéz Bajcsy-Zsilinszky Endre beszámolt a kormányválsággal előállott politikai helyzetről s arra kérte híveit, hogy a legnagyobb erővel fogjanak hozzá a szervezkedéshez. Ismertette a párt rohamos megerősödését, amely különösen nagy méreteket ölt a zempléni pártnap után. A megjelent vezetőségi tagok a legnagyobb lelkesedéssel vették tudomásul a jelentést, majd példás áldozatokat hoztak a lendületes munka megindítása érdekében.

Gaal Gasztonék Kaposváron

A független kisgazdapárt vasárnap tartotta meg kaposvári pártvacsoráját, amelyen több képviselő is megjelent. A kormányválságról beszélve Gaal Gaszton kijelentette, hogy a párt várakozó álláspontra helyezkedik s minden megoldással szemben azt vallja, hogy a parlament feloszlatása és az új választások kiírása nélkül nincsen végleges megoldás.

Kilépés az egységespártból

Schmidt Miklós, a dárdai kerület nemrég megválasztott képviselője a héten kilépett az egységespártból. Hír szerint még 5—6 képviselő kilépésére számítanak, akik majd csak azután küldik el levelüket, ha hallották az új kormány programját.

Halálra ítélték a pacsai sánta gyilkost

A múlt hét egyik napján meggyilkolva találták Jandák Józsefné pesthidegkúti vendéglősnét, az ottani Malomcsárdában. A csendőrség erélyes nyomozása következtében a tettet, Éder József pacsai születésű órásságát hamarosan letartóztatták. A gyilkos konokul tagadja a bűncselekményt s mindenáron alibit akart bizonyítani, de ez nem sikerült. Kedden ült őssze a statáriális bíróság, hogy ítélezzék a gonosztevő fölött. A gyilkos a bíróság előtt is váltig tagad, de 18 tanu ismerte fel s vallotta eskü alatt, hogy Éder a gyilkos.

Konokabb, megrögzöttebb bűnös még nem állott a magyar bíróság előtt. A csárdában talált ujjlenyomatok is meggyeznek azzal az ujjlenyomattal, amit pár évvel ezelőtt a nagykanizsai rendőrség készített róla. A cselédlány, akire háromszor rálőtt, szintén megismerte, mégis azt hajtogatja, hogy nem ő a gyilkos, mert ő abban az időben Szegeden koldult. A bíróság előtt összeviszta hazudozik s azt állítja, hogy Ceglédre Szekszárdra ment. De azt sem tudja, hogy Szekszárd hol van. A bíróság a gyilkost kötéltálati halálra ítélte és még csütörtökön este kivégezték.

Gömbös-kormány megalkulását várja az ország

Bethlent elejtették s már másnap visszament Lillafüredre vadászni — Nagy izgalom az egységspártban — A régi munkapártiaknak nem tetszik Gömbös

Már kedden elmúlt egy hete, hogy a Károlyi-kormány beadta lemondását és a kormányzó azt elfogadta. A válság oka az egységesek elégedetlensége volt. A lemondás után határtalan volt az öröm és az önbizalom. Azt hitték, hogy sikerül visszahozni Bethlent. Ő volt az egyetlen álmuk és vágyuk. Bethlenre esküdtek s bűba esett fejük már a felhőket szántotta. Bethlen jelentette volna nekik az új tizesztendőt.

A lemondást követő napon a kormányzó magához kérette Bethlent s hosszasan tanácskozott vele. Az egységesek a pártkörben várták visszaérkezését s olyan ünneplésben részesítették, amilyenbe még soha. A jókedv azonban hamar lelohadt, mert Bethlen minden nyilatkozat elől elzárkózott s csak annyit mondott, hogy a kormányzónál személyi kérdéssről még nem volt szó.

Ezután természetesen megindultak a kombinációk: vajjon ki jöhet, ha Bethlen nem vállalja a kormányalakítást. Az volt a felfogás, hogy csak olyan kormány jöhet, amely tűzön-vízen keresztül Bethlen felfogását vallja s amely egyedül és kizárólag az egységspártra támaszkodik. Így hozták kombinációba Klebelsberg és Puky Endre nevét.

A helyzet azonban vasárnapra kissé tisztázódott. Az ellenzék ugyanis nagy összefogásra készült Bethlen ellen s olyan rohamot intéztek volna ellene, amit a volt miniszterelnök megviselt idegzete nem bírt volna el. Így aztán jónak látta Bethlen a visszavonulást s kijelentette, hogy nem vállalja a kormányalakítást, mert az ő neve külpolitikai szempontból most nem volna kívánatos.

Gömbös előtérben

Miután Bethlen visszautazott Lillafüredre, a pártban újra megindultak a találgatások. Kiderült, hogy a legnagyobb esélyei Gömbös Gyulának vannak, aki nemcsak a kormányzó bizalmát élvezi, de egyes ellenzéki körökben is szívesen látnák. Az egységspártban, bár megoszlanak a vélemények, de mégis kiderült, hogy körülbelül több híve van Gömbösnek, mint Bethlennek. Az új, demokratikusabb elemek mind Gömbös hívei s így határozottan tartja magát az a felfogás, hogy az ország jövődó miniszterelnöke csak Gömbös Gyula lehet.

A régi munkapárti elemek azonban nem szívesen látják Gömböst. Tudják, hogy önálló programja van, s nem tartozik azok közé a politikusok közé, aki vezetni engedi magát. Így tehát nagy az ijedség, mert Gömbös olyan szakemberekből akarja kormányát megalakítani, akik nem tartoznak a szorosán vett klikkhez. De minden lázadás dacára is az a helyzet, hogy az új kormány megalakítására valószínűleg Gömbös Gyula kap a kormányzótól megbízást, akinek emellett nem lesz módjában a megtisztelő megbízás elől kitérni.

A főpapok pártja Gömbös ellen

A keresztény gazdasági párt lapja kedden reggel erős kirohanást intéz Gömbös ellen. Nem tartja alkalmasnak az ország vezetésére. A párt is elhatá-

rozta, hogy nem vesz részt a kormányban. Serédy hercegprímás és Zichy János gróf koalíciós kormány alakítását

mára a többséget. Az ő megbízása esetén több pártokivüli politikus is támogatná az új kormányt s így egyelőre



Gömbös Gyula, a legkomolyabb miniszterelnökjelölt

javasolták a kormányzónak. Gömbösnek tehát az egységspártra kellene támaszkodnia, hacsak fel nem oszlatja a parlamentet s új választást nem tűz ki. Erre azonban egyelőre nincs kilátás, mert Gömbös valószínűleg olyan demokratikus programmal jön, ami biztosítja szá-

a Ház feloszlásának kérdése elveszti jelentőségét.

Gömbös egyébként nagyon szűkszavú és nem nyilatkozik. A kereszténypárti támadásra is csak ennyit mondott:

— Olvastam — és jót mosolyogtam rajta.

Gaál Gaszton és Rassay a kormányzónál

Az egységspárt vezetői után a kormányzó kihallgatáson fogadta Gaál Gasztont és Rassay Károlyt is. Rassay a kihallgatásról nem nyilatkozott, Gaál Gaszton azonban kijelentette, hogy a kormányzónak a parlament feloszlását és új választás kiírását javasolta a titkos választójog alapján.

Ebben a pillanatban még nem tudjuk, hogyan alakul ki a helyzet, de a legtöbb esélye Gömbös Gyulának van. A hét végére valószínűleg megalakul az új

Gömbös-kormány. Ismerve Gömbös erős egyéniségét és népszerűségét, reméljük, hogy olyan porgarmmal jön, ami az ország közvéleményének nagy részét kifogja elégíteni, s amely egy új Magyarország felépítését teszi lehetővé.

Hogy ez ellen a konzervatív felfogás berzenkedik, az csak természetes. De ez a berzenkedés sohasem lesz többé olyan erős, hogy az idő kerekét megállítsa, vagy visszafelé forgassa. Erről már hiába is álmodoznak. Az idő végleg eljárt felettük...

Gandhi abbahagyta az éhségsztrájkot

Gandhi, a hinduk nagy vezére a páriák felszabadítása érdekében 100 óras éhezés után beszüntette a sztrájkot. Ugyanis MacDonald angol miniszterelnök látva a helyzet elmérgesedését, táviratlag értesítették az éhező vezért, hogy megadja a jogot a 40 millió páriának. Indiában ugyanis páriáknak neveztek azokat a szegény embereket, akik a legutolsó osztályhoz tartoztak s akikkel érintkezni sem szabad a felsőbb osztályoknak. A jövőben ezek a szegény emberek is egyenjogú polgárok lesznek, jogukban áll minden templomot és iskolát látogatni és minden útvonalat használni. Ez a nagyszerű ember egy-

maga vívta ki 40 millió sorsüldözött szegényember jogait s ha az angol világbirodalom nem teljesítette volna kívánságát, önként ment volna értük a halálba.

Milotay István az új miskolci képviselő. Eckhardt Tibor, akit legutóbb Mezőcsáton is képviselővé választottak, az utóbbi mandátumát tartja meg, azért miskolci mandátumáról lemondott. Miskolcon lejtromos választás volt, ennél fogva ezzel a lemondással a listán következő jelölt, Milotay István lett a képviselő. Eckhardt Tibor szombaton jelentette be Miskolcon a mandátumáról való lemondást, ugyanakkor a miskolci közönség előtt Milotay István kifejti programját.

Suhogó

Jegyzi: Ala Muszy

Szabad motozni is

Nagykanizsán fura eset történt. Egy pasit hiába nógattak az adófizetésre, nem igen mutatott hajlandóságot a polgári erény gyakorlására. Mindig azt jelentgeti, hogy nincs pénze, fizetni nem tud. Az adóvégrehajtó hiába kutatta át a lakást is, az üzlet szekrényét is — mindenütt üresség. Végre egy nagyot és merészet gondolt, megmotozta az illetőt. S a zsebekből bizony előkerültek az elrejtett százbankók. Azonban a kárvallott ember feljelentette a végrehajtót, mert hát a törvény szerint — motozni nem szabad. A feljelentés azonban nem sok eredménnyel járt, mert a hatóság helyben hagyta a motozást, mondván, hogy bizony indokolt esetekben meg van engedve a motozás is.

Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy a kis adófizető megmotozása után mikor kerül sor a nagybankok, a részvénytársaságok s a kartellek megmotozására is? Ott volna aztán valóban eredményes a — motozás.

Harcolnak a pontok

Most, hogy válság van, divatba jöttek megint a pontok, minden párt, minden frakció állítgatja össze a maga pontjait, minél hangzatosabbat, zaftosabbat, amivel úgy lövöldöznek egymás felé, akár csak a futballmérkőzésen a labdával. Azt hiszik, hogy a magyar embert még mindig lehet pontokkal maszlagolni. Pedig már elég volna a pontokból, éppen elegendő. Hiszen már az öreg Tisza Kálmán is szegre akasztotta a híres bihari pontjait s beadva a derekát Bécsnek, úgy lett tizennégy évig miniszterelnök egyfolytában. Sajnos, azóta nem javult a helyzet. Sőt még rosszabbodott. Az elveket, a programpontokat még mindig szegre lehet akasztani büntetlenül. Senki még emiatt szegre nem került. Ellenben a legtöbben a bársonyszékbe. S úgy látszik, ezt a büntetést a szegre-akasztók valahogyan csak kibírják. Valahogyan, ha nehezen is, de mégis. Úgy látszik.

Furcsa pecsenedés

Amíg a válság láza rázza a politikai pártok életét, addig furcsa vita támad a kultuszminiszter és a rajz- és festőiskola között. Hogy miből támadt a vita? Abból e, hogy a miniszter szerint a felvételi vizsgán a növendék lányok és ifjak nem rajzolhatnak aktokról, anyaszűz meztelen férfiakra és nőkről. Egy kis szeméremfüggőnyt kell ezeknek maguk elé kötni, elvégre, a miniszter szerint, nem muszáj éppen mindent megmutatnia az embernek. Hiszen mindenkinek van egy kis takarnivalója, — ha nem is éppen egyenlő mértékben. De van. Nosza, ebből aztán megindult a per. A tanárok tiltakoztak és követelték az aktokat a próbavizsgákhoz. Különösen Csók tanár heveskedett s azt mondta, ha nem engedélyez a miniszter aktokat, majd ő áll oda a növendékei elé aktnak. A Csók tanár ajánlatát persze, nem fogadták el — ellenben azonnal menesztették a főiskoláról. Lám, ilyen furcsa a mai magyar élet. A miniszter erővel fel akarja öltöztetni az aktokat, akiknek az a mesterségük, hogy meztelenek legyenek. S közben nem veszik észre, hogy a végrehajtók hogyan vetkőztetik meztelenre a dolgozó népet, akiknek pedig egyetlen vágyuk, hogy tisztességesen öltözhessenek.

Ezt is jó tudni

Egy szavazat a nemzetek történetében

A multkoriban történt, hogy Ausztriában a kormányt csak egy szavazat mentette meg a bukástól. Ugyancsak ott történt, hogy a kormánynak le kellett mondania, mert csak egy többsége volt az az egy képviselő, aki ezt a többséget adta, hirtelen meghalt. Természetesen a helyzet is azonnal felborult. De vannak a történelemnek nagyfontosságú eseményei, ahol egy szavazat döntötte el az egész kérdést.

Különösen két fontos és világraszóló eseményt kell itt felsorolnunk:

1875 január 30-án egy szavazattöbbséggel mondotta ki a francia nemzetgyűlés, hogy MacMahon tábornagy az ideiglenes államfő, a jövőben elnöki címmel fogja kormányozni az országot és a megbízása hét esztendőre szól.

Ezen a napon, ezzel az egy szavazattal dönt el voltaképpen a királyság és köztársaság nagy pöre Franciaországban. Mert eddig a napig MacMahon több ízben kijelentette, hogy a király helytartójának tartja magát és türelmetlenül várja azt a napot, amelyen átadhatja a hatalmat annak, akit az megillet.

De van még egy ilyen eset. Az Amerikai Egyesült-Államok kongresszusának, a függetlenségi nyilatkozat után, döntenie kellett arról: mi legyen az ország anyanyelve? Az angol, francia, vagy a német? ... Egy szavazattöbbséggel határozta el a kongresszus, hogy az angol nyelv lesz az Amerikai Egyesült-Államok anyanyelve és nem a német...

S így dönt meg egyetlen szavazattal, hogy az angol nyelv uralkodik az egész világon.

Mi igaz a szemmel való megigézésből?

Ki ne hallott volna arról a sok vidéken elterjedt néphitről, hogy bizonyos egyének szívós nézésétől meg kell óvni a csecsemőket. Ezt a nagyon is elterjedt néphitét a tudomány képviselői sokáig fölényes mosollyal babonának minősítették, s mint olyat beható vizsgálatra érdemesnek sem tartották. Tíz évvel ezelőtt azonban egy orosz tudós a sejtek szaporodását tanulmányozta élő vöröshagymagumókon, s kutatásai közben felfedezte, hogy az élő hagymagyökérben a növést eredményező sejtszaporodást a hagymában keletkező láthatatlan sugarak indítják meg.

E felfedezésnek nyilvánosságra való hozatala után beható vizsgálat tárgyává tették az élőlények sugárkibocsátási képességeit; s megállapították, hogy nemcsak a hagyma, hanem az állatok is bírnak sugárkibocsátó képességgel.

A növésben lévő élőlény önmaga gyártja ezeket a sugarakat, s az előállítási anyag a vérben van.

Vannak ártalmas és hasznos sugarak. Ha az egyik szervezet sugara éppen olyan erősek, mint a másiké: akkor ezek közömbösítik egymást. Ha azonban erősebb az egyik sugara, mint a másiké, akkor igen komoly bajokat is okozhat, sőt egyes esetben meg is ölheti a másik szervezetet.

Ime, amit eddig falusi babonának csúfoltak és vénasszonyok kitalálásának, azt most a tudomány is vallja és elfogadta igazságnak. Tehát leányok, asszonyok: lehet szemmel megigézni.

Csak rajta!

GAZDASÁGI ÉLET

Gazdasági baromfityesztés

A baromfityesztésnek hazánkban a kisgazdaságok keretében van a legnagyobb jelentősége. Sehol olcsóbban nem lehet előállítani az olcsó és nagytömegű tojást s fiatal, rántani való csirkét, mint a mi Alföldünk tanyavilágában. Ott, ahol kora tavasztól késő őszig a legszükségesebb és legfontosabb, értékes takarmányok szinte korlátlan mennyiségben rendelkezésre állnak a baromfinak: az alföldi óriási kiterjedésű tanyák és puszták világában, ottan tenyésztik hazánk földműves emberei azokat az értékes húsu, fiatal csirkéket, melyeket túllünk minden memyiségben megvesz még a mostani kiviteli nehézséggel küzdő exportkereskedelem is. Azoknak a kiváló minőségű élelmickeknek, melyeket külföldön vagy egyáltalában nem, vagy ilyen olcsón nem tudnak előállítani, azoknak még a legnagyobb gazdasági háború idején is meg lesz a maga piaca. Így van ez a mi hazai baromfikkal és baromfitermékekkel is. Bakoss László gazdasági akadémiai tanár a mostan megjelent, hatalmas baromfityesztési szakkönyvében: „Gazdasági baromfityesztés”, (második kiadás, 468 oldal s kapható minden könyvkereskedésben) részletes kimutatást közöl arról, hogy 1884 óta a legújabb időkig hogyan változott meg az arányszám a törpe-, a kis-, a közép- és a nagybirtok baromfi-állományát illetően. Bakoss tanár pontos statisztikai adataival is alátámasztja, hogy az utóbbi időkben a kisbirtokokon az aránylag kevesebb költségbe kerülő és több jövedelmet biztosító apróállattartás a régi idők baromfiállományához képest számszerűleg is nagy százalékban előre tört. Amíg 1884-ben a kisbirtokok az ország összes baromfiállományának a 85.2 százalékát tartották s a közép- és nagybirtokok csak a 14.8 százalékát, addig 1928-ban a kisbirtokok már a 91.9 százalékát és a közép- és nagybirtokok pedig csupán a 8.1 százalékát tartják hazánk összes baromfiának.

Amily fokozott mértékben terjed a kisgazdák között a baromfityesztés, a minden kétségen kívül álló jövedelmezősége folytán, olyan fokozott mérték-

ben kell azonban a szakszerűségét és célirányosságát is terjesztenti a nép között a kiváló szakembereknek írásban és szóval is. Erre a célra kiválóan alkalmas ugyancsak Bakoss Lászlónak, az előbb említett kiváló könyvén kívül az a kis népszerű szakfüzete is, mely rövidre fogva és nagyon világosan érthetően, 35 oldalon keresztül a takarmányozás, ólázás és tenyész kiválasztás legfontosabb kérdéseivel foglalkozik. Ennek a kis könyvnek, melynek ára 1.60 P, a címe: „A tyúkok tojáshozamájának fokozása” (megrendelhető Csáthy Ferenc könyvkereskedésében Budapest I. ker., Krisztina-körút 133., ahol Bakoss előbbi nagy könyve is kapható). Ennek a nagy könyvnek, mely mindenről pontos és szakszerű tanácsokat ad a barmfityesztés köréből, minden gazdakörnek könyvtárában kellene lennie, míg a kisebbik könyvnek minden olyan gazdánál otthon kellene lennie, aki baromfival szakszerűen és nagyban foglalkozik. Mind a takarmányozásról, mind a betegségek elleni védekezésekről, a helyes nevelésről, a hizlalásról, a pulykáról, a kacskáról, a ludakról és sok más értékes kérdésekről megbízható, jó útbaigazításokat ad, amelyeket eddig a gazdaembereknek sok különféle könyvekből kellett összekeresnie. A vándorlás baromfityesztésről is sok hasznos útbaigazítást ad és sok képen s rajzon bemutatja a készülőfélben lévő vándorolókat is, úgy, hogy azt télen, ráérő idejükben a gazdák maguk is elkészíthetik házilag, olcsón. Ebben van az ilyen gyakorlati könyveknek a legnagyobb hasznuk, mert a baromfityesztés úgy üzve, ahogy azt a mi gazdanépünk is üzi, költséges és drága felszereléseket és beruházásokat nem bír meg, csak a gazda kezemunkájával elkészített olcsó ólakat és fölszereléseket bírja jövedelmezőleg kihasználni. Ezért ajánlhatom a kisgazdák körében egyre terjedő baromfityesztés jövedelmezőbb fejlesztése érdekében ezt a két értékes könyvet gyakorlati voltánál fogva a baromfityesztő kisgazdák figyelmébe.

Kubacska Béla.

A marhalevél-kötelezettség módosítása

A földművelésügyi miniszter 63.668. sz. körrendelet értelmében folyó hó 1-től kezdve az olyan állatvásárokon, állatkiállításokon és állatdíjazásokon, amelyekre lovakat, szamarakat és öszvéreket nem hajtanak fel, vagy ha fel is hajtanak, az elhelyezésükre kijelölt terület az egyéb fajú állatok elhelyezésére kijelölt területtől teljesen el van különítve, úgy ez esetben a szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések elhelyezésére kijelölt területre a kocsiba fogott lovakat, öszvéreket, vagy szamarakat marhalevél nélkül is be szabad hajtani, feltéve, hogy a bejáronál végzett orvosi vizsgálat során egészségügyi szempontból kifogás nem merül fel ellenük, továbbá, ha az illető területen az egyéb fajú állatok részére szükséges helyen felül a fuvarozó lovak, szamarak, öszvérek és kocsik elhelyezésére is elegendő hely áll rendelkezésre.

A szegedi gáz- és villanygyár engedélye. Szeged város rendkívüli közgyűlése tizenháromnapos vita után hatvanöt szavazattal huszonöt ellenében elfogadta a központi gáz- és villamossági részvénytársasággal kötött módosított szerződést, amelynek értelmében 1935. évtől újabb 30 esztendőre nevezett vállalatnak adja a gáz- és villamossági műveket. A módosított szerződés értelmében az aranyegységdíjakat néhány fillérrel leszállítja. Ezáltal a város közönsége kettőszáznegyvenöt ezer pengő díjmérséklésben részesül. Az aláírt pótegyezményt jóváhagyás végett a belügyminiszter elé terjesztik. Ellenzéki részről ugyancsak a belügyminiszterhez fellebbezést adtak be.

A színarany ára kilogrammonként 4980—5100—5075 pengő volt. A részvénytársaság árúgráisaival egyidejűleg az arany ára is nagy áremelkedést mutat.

Piaci árak

Gabonaárak

Búza, tiszai 77 kg 13.60—13.85, 80 kg 14—14.30, felsőtiszai és jársági 77 kg 13.20—13.40, 80 kg 13.60—13.80, fejemgyei, pestvidéki és bácskai 77 kg 12.80—12.90, 80 kg 13.20—13.35, dunántúli 77 kg 12.70—12.80, 80 kg 13.10—13.25, rozs, pestvidéki 7.35—7.50, egyéb 7.45—7.65, árpa, takarmány, elsőrendű 9.50—9.70, másodrendű 9.30—9.50, sörarpa, felvidéki 12—13.50, egyéb 10.75—12.—, zab, elsőrendű 10.10—10.40, másodrendű 9.90—10.10, korpá 7.40—7.50, 8-as liszt 10.75—11.25, repce 25—25.75, köles, vörös 8.25—8.75, lucerna 75—80, lóhere 75—80, szösös bükköny 18—20 pengő mázsánként.

Budapesti vágómarhavásár

Árjegyzés élősúlyban: Bika, magyar III. r. 23 fill., tarka, I. r. 46—50, II. r. 33—45, III. r. 27—32, ökör, magyar, I. r. 50, II. r. 37—45, III. r. 24—29, ökör, tarka, I. r. 52—70, kivételesen 79, II. r. 34—50, III. r. 24—30, tehén, magyar, II. r. 32—42, tehén, tarka I. r. 48—53, kivételesen 55, II. r. 30—46, III. r. 24—29, bivaly, magyar 22, növendék (éves) 29—46, kivételesen 50, kicsontozni való 10—22, rúgott borjú 28 fillér kg.-kint.

Budapesti szúrómarhavásár

Jegyzett árak: Élő borjú, belföldi szópós I. r. 71—84, kivételesen 92, II. r. 60—70, III. r. 42—58 fillér kg.-kint.

Tenyészmajhák és jármosökrök

Árak: I. r. belföldi jármosökör (tarka) 44—48, I. r. belföldi jármosökör (fehér) 44—48, 1½ éves üszök 40—45, 1½ éves tinók 35—40, fiatal, friss fejőstehén 60—70 fill. kg.-kint.

Budapesti sertésvásár

Jegyzett árak: Prima urasági 121—125, prima szedett 115—118, közép 114—116, könnyű, jobb 98—104, könnyű, silány 82—90, öreg, urasági 104—108, öreg, szedett 84—92, angol sonkamalac 75—100, hús 110—130, zsír 205—210, szalonna 170—174, hasított félsertés 140—164 fill. A beállítani való soványsértés páronként 120—160 kg-ig 1.10—1.15 P. A pénteki vásárra a felhajtás kb. 1100 db volt.

Zöldség és gyümölcs

Zöldség: Sárgarépa zöldjével, csomója 2—10 fill., petrezselyem zöldjével, csomója 2—10, zeller zöldjével, újdonság, darabja 2—8, kalarabé 16—20, karfiol 30—90, vöröshagyma 8—12, fokhagyma 40—80, cékla 10—24, fejeskáposzta 6—14, kelkáposzta 7—14, vöröskáposzta 18—26, fejesaláta db-ja 5—12, torma 60—180, burgonya, őszi rózsá kg-ja 7—9, q-ja 6—7, burgonya, nyári rózsá kg-ja 10—12, q-ja 7—8, burgonya, kifli, kg-ja 16—24, champignonomba 200—300, fekete retek 6—20, uborka 16—40, zöldpaprika 6—12, tök (főző) 6—14, paradicsom 4—10, vajbab 12—36, zöldborsó 30—60, zöld tengeri, csövenkint 3—6, sóska 20—26, paraj 25—40 fill. A forgalom közepes, az árak ingadoznak. — Gyümölcs: Alma 12—120 fill., körte 20—140, szilva 8—36, ringló 18—80, őszi barack 20—100, görögdinnye 3—10, sárgadinnye 4—40, szőlő 18—60 fill., dióbél 3.40—4.40 P, mogyoró, héjazott 3.20—4.80, mandula, héjazott 4.40—6.60 P. A forgalom közepes, az árak ingadoznak. — Méz, pergetett kg-kint 1.20—1.40 pengő.

Pénzek (valuták) árfolyama

1 angol font	19.95 P
100 U. S. A. dollár	570.50 P
100 francia frank	23.30 P
100 svájci frank	110.70 P
100 csehkorona	16.96 P
100 dinár	9.96 P
100 belga	79.16 P
100 hollandi forint	229.65 P
100 lei	3.42 P
100 zloty	63.95 P
100 német márka	135.70 P
100 lira	29.90 P

Megjelent a
PONGRACZ MESTER
3 felvonásos drámai népszínmű.
írta Zsírka János. A darab tárgya talos s ezért ajánlatos mert nem kell hozzá nehezen beszerezhető díszlet. — Ár 2 pengő 80 fill.
Előadást jeg 5 p. — Mindenütt nagy siker.

HÍREK

Leleplezték Erzsébet királyné szobrát

Vasárnap délelőtt verőfényes napsugár pompájában leleplezték le az Erzsébet királyné szobrát. A leleplezésen az egész város részt vett, hogy áldozzon a mártír-királyné emlékének, akit egy gyilkos tör döfött le életének legszebb nyarán. Erzsébet királyné Árpád-házi Szent Erzsébet 15-ik unokája volt, akinek ragy része volt abban, hogy férje, Ferenc József, kibékült a magyarokkal. Az ő szavára nyíltak meg a börtönök a szabadságharc elítélteitől. Az ünnepi beszédet Zsitvay Tibor igazságügy-miniszter tartotta, majd Sipőcz Jenő polgármester vette át a szobrot. Elsőnek Horthy Miklós kormányzó koszorúzta meg az emlékművet, majd a főhercegi családok, honvédség, képviselőházi és a többi előkelőségek.

Szokolay János halálára. Megdöbbentő hír érkezett hozzánk a fehérmegyei Ivánca községből. Szokolay János, a község egyik legtehetségesebb fiatal embere, akinek talpraesett írásait a Magyar Falu hasábjain is olvashattuk, a múlt hét egyik napján revolverével föbelőtte magát és meghalt. A döbbenetes eseményről elénk jutott a kérdés: vajjon mi adhatta ennek a derék fiatal embernek kezébe a gyilkos revolvert? Nem tudjuk. De őszinte szívből sajnáljuk a szülőket, akik oly sok fáradsággal nevelték, tanították, míg végre az ottani nagyforgalmú tejszövetkezet közszeretében álló vezetője lehetett. Engedjék meg, hogy ezúton tegyük le a sírra lelkünk virágát s kérjük az Istent, bocsássa meg neki ballépését, hiszen a sorsát senki sem kerülheti el. Ha e világon nem tudott megnyugodni, legalább a túlsó parton adjon neki az ég örök nyugalomát.

A kísérleti autó légszűrője lefejezett két munkást. Asbóth Oszkár mérnök a napokban próbálta ki Budapest és Kispeszt között új találmányát, a légszűrő autót. Az autó elindult, de pár száz méternyire felrobbant s a légszűrő valószínűleg lefejezte az autóban ülő Hegyesi és Vigh nevű munkásokat. Állítólag kavics ugrott a légszűrő közé s így történt meg a szerencsétlenség. A vizsgálat megállapította, hogy Asbóthot a szerencsétlenségért nem terheli felelősség.

Orvvadászok véres merénylete egy gazda ellen. Németh János csapi gazda szombat este hazafelé tartott a szőlőjéből. Utközben hat orvvadászsal találkozott. — Megismert bennünket, lökjük agyon, mert elárul! — kiáltotta az egyik, mire sortűzet adtak Némethre, akit a sörétek súlyosan megsebesítettek. A sebesült a kórházi ágyon megnevezte merénylőit, akiket most keres a csendőrség.

Pusztít a gyermekbénulás Tolnamegyében. A gyermekbénulás újabb pusztításáról érkezett most három tolnamegyei községből jelentés. Madarason egy súlyos megbetegedés történt, Dunaszentgyörgyön a járvány egyik áldozata rövid szenvedés után elhunyt, míg az almási öszlőben Krix Mária 18 hónapos kislány a járvány legújabb áldozata. A veszedelmes kór csak elszigetelten jelentkezik, úgyhogy a hatóságok erélyes óvintézkedéssel továbbterjedését sikeresen meg tudják gátolni.

Kadarka jelentkezik miniszterelnöknek

Tisztótt Magyar Falu! Hallom, nagy a válság,

Az eccseséges pártban sok most a kívánság.

Ha egy név fölbukkan, letűnik a másik

S remegnek a térdek, összeszakadásig.

Ha nem jöhet Bethlen, jó nekik a Gömbös,

A hatalom iránt senki sem közömbös.

Mindenkire volt már szegénykének gondja,

Csak felém nem fordult az egység nagy frontja.

Pedig a helyemet én is csak megállnám,

Valahogy a dögöt majdcsak megcsinálnám.

Én is tudnék rájuk mosolyogni szépen,

Segítenék is az árva magyar népen.

A népszerűségük tüstént visszatérne,

Mindenki megkapná, amit tőlem kérne.

Allamtitkárságot osztogatnék menten

S érdekelt lenne az „érdektelen” szentem.

A csizmát behoznám újra a divatba,

Nemcsak pár maradna, mint most, — kirakatba.

Visszaengedném a jöllecsavart srófot.

Kibuktatnám a sok ellenzéki grófot.

Szóval: a vén szekér tovább is döcögne,

A nyugodt emésztést behoznám örökre.

Arkanyaloknak sem lenne ily jó sora,

Menten felfordulna a Szent Mihály lova.

Csodálkozom is, hogy nem gondoltak énrám,

Mikor csupa cukrot rejteget a vékám.

Mindenki ehetne, nyalhatná a száját

S összeverhetné a reumás bokáját.

Nem keverné őket megbukási bajba,

Ha megbízást kapna az öreg

Kadarka

A jövő héten megjelenik a Magyar Falu gazdasági füzet: „a Bell Miklós eldorádója”

A Magyar Falu nagy sikert aratott gazdasági füzet: a „Bell Miklós eldorádója” végre a jövő héten újra megjelenik második kiadásában. A megrendelések ezrei várják már az utbaindítását, hogy bevilágítsanak minden gazdatársunk házába, ahol már majdnem tanyát ütött a kétségbeesés. Erre a füzetre még sohasem volt oly nagy szüksége a népnek, mint most, amikor a kormányválság is ebbe az irányba tereli a magyar életet. Aki még nem rendelte meg, e héten feltétlenül jelentse be, hány példányra van szüksége, mert oly nagy az érdeklődés, hogy a második kiadást pár hét alatt teljesen lejegyzik s akkor megint hosszabb ideig kell várni, amíg annyi rendelés összejön, hogy a harmadik kiadást is kinnyomassuk. A nagysikerű füzetet minden barátunk ingyen és bérmentve kapja anynyi példányban, amennyinek a szétosztására vállalkozik, hogy úgy tegyük lehetővé a gondolat megerősítését s a magyar gazdasági bajok gyors és gyökeres orvoslását.

A Sióba fordult szekerével egy ittas gazda. A fehérmegyei Igar község határában a holt Sió medrében egy felfordult kocsit mellett holtan találták Prikel József 28 éves gazdát. Megállapították, hogy Prikel Tolnaémedibe indult apósához gabonáért, kocsiját ittas állapotban borította a Sióba és eközben nyakcsigolyatörést szenvedett.

Szörnyszülött a kecskeméti menhelyen. A kecskeméti menhelyen az orvos különös gyermeket talált. Tóth István ötéves fiúnak a feje hihetetlen nagyságúra, a rendesnek négyszeresére nőtt. A gyermek koponyacsontja papírvékony, a koponyavarratok centiméterekre széttárgáltak a bent feszülő vízmennyiségtől. A gyermektest teljesen elcsenevészedett.

Vásárt kapott Sajóvárkony. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a borsodmegyei Sajóvárkony község minden évben december első hétfőjén országos állat- és kirakóvásárt tartson.

Mozgalom a vitézségi érem-pótdíjak ügyében

Amint ismeretes, a vitézségi éremtulajdonosok már tíz év óta nem kapják meg illetményüket, amelyet pedig harc-téri szenvedéseikkel ugyancsak kiérdemelték. Már több mozgalom indult meg ebben az ügyben, de mindig azzal érveltek hivatalos körökben, hogy nincs rá fedezet.

Legújabbán nagyon egészséges mozgalom indult meg ebben a sokat vajudó ügyben. Perley Lajos fővárosi bizottsági tag, a frontharcosok egyik szárnyának vezetője, erőteljes mozgalmat indított abban az irányban, hogy az érem-pótdíjtulajdonosok a nekik járó összeggel bármilyen tartozásukat fizethessék. Ebben az esetben az államnak nem kellene készpénzzel fizetni a díjakat, hanem az adózásnál írják le. A mai nehéz helyzetben ez is sokat jelentene s bizonyos mértékig megnyugvást hozna a kitüntetettek elég nagy táborában.

„Feleségem adósságaiért nem vállalom felelősséget.” Egy kereskedő attól félt, hogy felesége tönkreteszti könnyelmű költségeivel, ezért a lapokban közzétett egy hirdetményt a megszokott szöveggel: „Feleségem adósságaiért felelősséget nem vállalom.” A hirdetmény közzétételét különválás követte, az asszony házassági bontóperrel indított férje ellen azzal az indokolással, hogy a férj ezzel a hirdetéssel megszegyenítette őt s vétett a házastársi kötelességek ellen. A Kúria Westermayer tanácsa elutasította a bontóperrel s megállapította, hogy ez a hirdetés nem ok arra, hogy a házasságot felbontsák.

A Magyar Lovaregylet október hó 1, 2, 8, 9, 15. és 16-án versenyt tart. Kezdeté köznapiokon 2.45, vásár- és ünnepnapokon 2.15. Helyárak: I. úri 4 P., hölgy 3 P., II. hely 2 P., III. hely 80 fillér. Pályavégzés 6 P., ring 10 P. Totalisateur, vendéglő minden helyen. Villamos I—II. helyhez a 29-es, III. helyhez a 24. és 38-as kocsikkal. HEV-en I., II., III. helyhez. Autóbuszon „A” Vörösmarthy-térről 12.55—2.20, „O” Oktogon-térről 1—2.25 óra között. Vissza a versenyek befejezése után. Háromszori átszállójegy 1 P.

A HÉT LEGJOBB TRÉFÁJA

Válság

— Vajjon mit mondott Kenéz miniszter, mikor megtudta, hogy megbukott?

— Felsőhajtott: Na, ahogy mi „Kenéz”-ünk.

— Miért emlegetik az egyéges pártban Marschall miniszterségét?

— Hogy megtudják, hogy a párt minden közkatonája csakugyan tarsolyában hordja-e a Marschall-botot?

— Vajjon Karafiát miniszter miért dorgálta meg távozásának napján Csók propezzort?

— Mert ő nagyon udvarias ember. Még bukása pillanatában is Csók-ot intett.

Frontharcos találkozó Budapesten. Október 2-án délelőtt 10 órakor a városi Hősök Emlékkövéjénél ünnepesen felavatják a Hősök-terét. Ekkor tartja negyedik országos frontharcos találkozó-ünnepélyét s ugyanezen a napon veszik át ünnepélyesen az Országos Frontharcos Zászlót is. Október 2-án került lefutásra a „Hősök Csillagút-rája” is.

Kismalacok — csecsmóruhában. Az osztrák csempészeknek igen keresett cikke a malac, mert 3—4 pengős malacokat Ausztriában 10—12 sillingért tudják értékesíteni. Eredeti módon játszák ki az osztrák csempészek pénzügyőreiket. Alkohollal leitatják a malacokat s azután a mély álomba merült állatot bepölyázzák, a fejére főkötőt tesznek s mint csecsemőt ölben viszik át a vonaton vagy akár a legforgalmasabb úton.

Egy apa üzenete fia kapcsolójához

Utóhangok Gyevi Imre halála körül.

A Magyar Falu szeptember 18-án megjelent számában „Gondolatok egy halott ifjú koporsójánál” címmel egy cikk jelent meg Szombathy József kis-kunhalasi kisparos tollából, amelyre vonatkozólag id. Gyevi Imre, az elhunyt édesapja a következő helyreigazítást küldte be lapunkhoz:

Valótlan az az állítás, hogy mi a fiunkat saját kedvtelésünkre neveltük s hogy a munkát nem ismertettük meg vele.

Az igazság az, hogy taníttatása érdekében mindent elkövettünk, sőt nagyon sok anyagi áldozatot hoztunk érte. Az iskoláinak félbenmaradása után, igenis, komoly munkára neveltük a gazdaságban, sőt elősegítettük, hogy a kereskedői pályán is érvényesüljön. A nevelést tehát nem érheti semmiféle gáncsoskodás, mert mi lelkiismeretesen a komoly munkáéra neveltük, úgy amint az minden szülőnek kötelessége. Érdekében a legnagyobb anyagi áldozatoktól sem riadtunk vissza, ami fényesen igazolja, hogy a szomorú esemény a szülői neveléssel nincs semmiféle összefüggésben.

Id. Gyevi Imre.

A legnagyobb készséggel teszünk eleget Gyevi Imre barátunk kérésének, amikor sorait e lap hasábjain leadjuk. A cikk közreadásával mi csak a halott ifjú emlékének akartunk áldozni s hiszszük, hogy a cikk frójának is ez volt a szándéka, amikor a tollat a kezébe vette. Mi sem állhatott tőle távolabb, mint a gáncsoskodás, hiszen a szomorú esemény fölött való lelki megrázkódtatás vezette minden sorát.

Külpolitikai események

A német külügyminiszter otthagya a népszövetségi közgyűlést

Neurath német külügyminiszter szerdán váratlanul elutazott Genfből. Elutazása előtt kijelentette, hogy Németország addig nem vesz részt a Népszövetség munkájában, amíg teljesen egyenjogú félként nem tárgyalhat.

Henderson, a leszerelési konferencia elnöke, jegyzéket intézett Herriot francia miniszterelnökhöz, melyben új javaslatok vannak a német-francia elmentések elsimítására.

Remélik, hogy Henderson közbenjárása eredményes lesz és a németek visszatérnek a leszerelési konferenciára. Nincs kizárva, hogy Neurath külügyminiszter — abban az esetben, ha ezt a kisebbségi kérdés alakulása szükségessé teszi, — a közgyűlés vége felé visszatér Genfbe. Utalnak arra, hogy Németország erélyes akcióit kíván indítani a kisebbségi kérdés terén.

Egyébként a népszövetségi közgyűlés csütörtöki ülésén Herriot felszólalására számítanak. Valószínű, hogy ebben a beszédben válaszol Papen kancellárnak.

Herriot vészkiáltása

A francia miniszterelnök legutóbb nagy beszédet mondott, amelyben azt fejtegette, hogy a németek fegyverkezése szörnyű veszélyt jelent a világra. A németek azt állítják, hogy a „fegyverkezés” abban áll, hogy a német fiataloságot fegyvertelen tornász-szövetségekbe tömörítik. Bármiként is áll a dolog, bizonyos, hogy a 70 milliós német népet tovább már nem táncoltathatják a franciák.

RÁDIÓ

VASÁRNAP, OKT. 2.

9: Hírek, kozmetika. 10: Református istentisztelet. 11: Egyházi zene. Utána pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés. Majd a m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar hangversenye. 2: Gramofonhangverseny. 2.30: A földmivlésiügyi minisztérium rádióelőadássorozata. 3.45: Népünnepele a Mecsek-alján. 4.30: Cigányzene. Minden nap 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés. 5.30: Hangverseny. 6.45: Előadást. 7.40: Sport- és löversenyeredmények. Majd cigányzene.

HÉTFŐ, OKT. 3.

5: Felolvasás. 5.30: Gramofonhangverseny. 6.45: Német nyelvtanítás. 7.15: Hangverseny. 8.30: Előadás a Stúdióból. Majd: Cigányzene.

KEDD, OKT. 4.

5: Hangverseny. 6.15: Francia nyelvtanítás. 6.45: Hangverseny. 7.30: Cigányzene. 9.15: Hangverseny. 10: Időjárásjelentés. 10.45: Hangverseny.

SZERDA, OKT. 5.

5: Hangverseny. 6.30: Olasz nyelvtanítás. 7.45: Hangverseny. 9.15: Pontos időjelzés, hírek, löversenyeredmények. 9.30: Cigányzene. 10.45: Táncczene.

CSÜTÖRTÖK, OKT. 6.

5: Földmivlésiügyi rádióelőadássorozat. 5.30: Hangverseny. 6.30: Előadás. 7: Cigányzene. 8.15: Emlékünnep. Utána pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek. Majd hangverseny.

PÉNTEK, OKT. 7.

5: Elbeszélés. 5.30: Gramofonhangverseny. 6.45: Gyorsírótanfolyam. 7.15: Hangverseny. 8.45: A rádió külügyi negyedórása. 9: Kamarazene. Majd cigányzene.

SZOMBAT, OKT. 8.

5: Cigányzene. 6.45: Hangverseny. 8: Vidám magyar est. 10: Cigányzene. 11: Hangverseny.

FEKETE SZEM ÉJSZAKÁJA

SZÍNŰ HÁROM FELVONASBAN

Írták: Pölöskei János és Márton Barna

(16)

KATIKA: Tölem másodszer is megkaphatja, ha még egyszer mondja.

RUMBURGERNÉ (toporzékol): Sie sind Verrückt... Verrückt. Verstanden? (A jobboldali ajtón beszól): Főúr! Főúr!

FŐÚR (kivülről): Azonnal.

RUMBURGERNÉ (egyre fokozódó felháborodással): Ez nem menni. Így Rumburger mama rossz boltot csinálni. Te arra nem gondoltál?

KATIKA (mosolyog): Nem én?

RUMBURGERNÉ: Nem? És ezt csak úgy? Félvállról?... Hja, kis „új-lány”, ha te ilyen lenni, Rumburger mama is ilyen lesz. Ha a vendég nem szeret „új lány”, Rumburger mama se szereti. Nem ám. S tudod mi jár ezért?

KATIKA: Talán hátra köti a sarkomat.

RUMBURGERNÉ: Csak, csak csak... Ne tréfáljunk. Mert mindjárt eltörik a cserép. (Fontoskodva, nagy képpel, mintha valami eget-földet rengető veszedelmet mondana): Becsomagolunk és mehetünk vissza oda, ahonnan jöttünk. Verstanden? Megérteni? Ugy bizony.

KATIKA (tréfásan): Jaj, de nagyon megijedtem. Jaj! (Székbe veti magát, pajkos tréfálkozással, ami Rumburgernének még jobban paprikázza).

RUMBURGERNÉ: Még játszani van kedve. Lelkem. Majd ha Rumburger mama kezdi! Akkor aztán lehet játszani. (Az asztalra csapkodva, türelmetlenül): Főúr! Főúr!... (Katikához): Bocsánatot fogunk kérni, kis vadmacska.

KATIKA: Én? Már hogy én?...

RUMBURGERNÉ: Bizony, hogy te, nem is én, se a püspök.

KATIKA (felugrik): Azt már aztán nem, olyan már nincs a sifónérba.

RUMBURGERNÉ: No, no. De nagy valakik lettünk egyszerre, lelkem. Talán bizony inkább elmegyünk?

KATIKA: El, akár azonnal.

RUMBURGERNÉ: Nini. Galambot hozok s kisül, hogy vadmacska. Karomol, ahelyett, hogy turbékolna.

KATIKA: A becsületesem nincs benne a kiszolgálásban. Az nem eladó. Ez nem jár a borra valóért. Az az enyém. S azt én megörzöm, Rumburger mama.

RUMBURGERNÉ (felpattanva): Hah! Interessant, nagyon is interessant. (Hozza megy, gúnyosan felpeckélve az állát): Te kis — apáca. Mit keres maga lokálban? Mért nem mondta ezt, Galambok? Megspórolni útiköltség s mindjárt oda vihettem volna, ahova való. Zárda, vagy Vörös Kereszt-kórház. Ott lehet így... De itt? Itt? A Rumburger mama lokáljában. Itt a vendég az isten. Minden a vendég.

FŐÚR (belép): Tessék parancsolni?

RUMBURGERNÉ: Hol lenni ilyen sokáig, mikor a főnök szól.

FŐÚR: A Gazi megint megcsinálta. A számvéző zsakettjét végig öntözte paradicsommártással.

RUMBURGERNÉ (felkiáltva): Mein Gott! Ez a banda! Ez a bagázs. Mind el kell csapni... Városligeti jassz ez mind, tönkreteszik az üzletemet. (Elcsuklik a hangja): Hah! lóm, számvéző úr. Én fel vagyok háborodva.

FŐÚR (halkan): Ki húzta fel megint az öreg krokodilt?

KATIKA (határozottan, röviden): Elküldött.

FŐÚR: No! Ne tréfálj.

KATIKA: El.

FŐÚR: S aztán, miért?

KATIKA: Mert egy vendégnek, aki...

RUMBURGERNÉ bejött, hallotta): Aki pofont kap s a kinek a zsakettjét végig öntik, az nem jön ide többet. Elveszett. Passz. De ez így nem mehet. Ez úgy nem. Majd így rend lesz. Megmutatom. Nándi.

FŐÚR: Tessék.

RUMBURGERNÉ (Katikára mutat): Vadmacska. Összekarmollja a vendégeket. Tudja, hogy mi történt? Tudja, hogy pofonította a Totókát.

FŐÚR: A Totókát?

RUMBURGERNÉ: És maga nem tudja?

FŐÚR (gondolkozva): Nem én!

RUMBURGERNÉ: Ezt se tudja. Persze. Hogy is tudná. A löverseny persze jobban érdekli. A Parsevál fut-e be, vagy a Lohengrin. Ez igen. De az üzlet. Hát én tudom, a pofon óta nem volt itt. A legjobb vendég. Mehet ez így tovább? Nem, mehet. A kisasszonynak agyó.

KATIKA: Kérem, Rumburger mama. akár azonnal.

RUMBURGERNÉ: Csak-csak-csak lassan. Majd azt én mondom meg mikor. Mikor az üzlet megengedi. Tetszik tudni? Ilyen virtschaft. De ilyen virtschaft.

V. JELENET.

Előbbie, Matolcsy majd diákok.

MATOLCSY (45—50 év körüli, feltűnő elegáns, igazi piperkőc férfi. Gomblyukában nagy fehér szegfű, sötét pálca, fehér keztyű, monokli. Sietve jönbe. Körülnéz.)

RUMBURGERNÉ (Katikához): Vendég.

KATIKA (Megindul Matolcsy felé.)

RUMBURGERNÉ: Ráfizet az ember a jószágára... De majd!... Jó estét, doktor úr. (Matolcsy felé megy. Nagyon kedvesen): Tudom, kit keres.

MATOLCSY (Közben hozzájuk ér. Elfogja a Katika kezét. Rumburgerné felé közeledtek.)

RUMBURGERNÉ: A gróf úr még nincs itt. Pár nap óta nincs szerencsénk. Talán el is utazott.

MATOLCSY: Nem, csak egy kis muló rosszullet.

RUMBURGERNÉ: Talán csak nem...

MATOLCSY: Nem komoly, nem.

RUMBURGERNÉ: Hála Isten. (Katikához): No. Hála Isten. Ugy-e?

MATOLCSY: Milyen szomorú a kis-lány.

RUMBURGERNÉ: Egy kis hájmvéje van. Honvágy. De elmúlik. Parancsoljon doktor úr. (Asztalhoz széket húzott — ezt odakinálja.)

MATOLCSY: Köszönöm. (Kis dobozt vesz elő. Odanyújtja Katikának): Parancsoljon.

KATIKA: Mi ez doktor úr?

RUMBURGERNÉ: Mi? El kell venni. Meg kell köszönni.

MATOLCSY: Egy kis porocska a honvágy ellen.

KATIKA: Ó, a doktor úr. Milyen kedves.

MATOLCSY: Bocsánat, de ezt az elismerést nem fogadom el. Nem engem illet. A gazdám.

(Folytatjuk.)

ORSZÁGOS VÁSÁROK

SZOMBAT, 1. Földeák, Mezőberény.

VASÁRNAP, 2. Mezőberény, Pilis, Senyeháza, Tököl, Törökszentmiklós.

HÉTFŐ, 3. Balassagyarmat, Bodajk, Csög-
le, Dombrád, Dunapataj, Eger (havi),
Fadd, Forró, Gödöllő, Hajós, Hatvan,
Hegykő, Jászberény, Kerekegyháza,
Komárom, Mágocs, Mezőcsát, Moson,
Ósi, Pécs, Pusztamérges, Sajóvárvány,
Sárvár (havi), Seregélyes, Sopron,
Szendrő, Tarcal, Tinnye, Ujszász,
Vajszló.

KEDD, 4. Balassagyarmat, Beled, Bó, Bük-
kösd, Dunapataj, Gyömöre, Gyöngyös-
mellék, Hatvan, Nagyecsed, Nagyká-
nizsa, Szikszó (havi), Szombathely,
Sátoraljaújhegy (havi), Vásárosbéc,
Vásárosmiske, Zala.

SZERDA, 5. Abusztótó, Gacsály, Iváneger-
szeg, Jánosháza (havi), Kaposvár, Ko-
csola, Miskolc (havi), Rakaca, Sáros-
patak, Sárrétudvari, Somogyjád, Tar-
pa.

CSÜTÖRTÖK, 6. Berettyóújfalú, Celldömök
(havi), Hahót, Kisbárapáti, Kiskomá-
rom (havi), Letenye, Mád, Nagyléta,
Nyirábrány, Onod, Sarkad.

PÉNTEK, 7. Aszód (havi), Buj (havi),
Derecske, Gyöngyös (havi), Kötcsé,
Nagyatád, Nagyhalász, Sarkad.



Cs. Sándor. A kölcsönt a hitelező felmondhatja, de árverést csak akkor tartat, ha a bíróság ezt elrendelte. Mivel a gazdátartozások ügyét véglegesen még nem rendezték, erre az ügyre vonatkozólag az ezután kibocsátandó rendeletek lesznek érvényesek. A moratórium-rendelet, ami jelenleg érvényben van, azokra az adóskokra vonatkozik, akik ellen már az árverés ki van tűzve. Az árverések elhalasztását szeptember 15-ig lehetett kérni a bíróságtól. Azonban hiszszük, hogy új rendelkezések lépnek életbe rövidesen s önnök ezen újabb rendelkezés értelmében kell cselekedni.

Bozóti Pál. Feltétlen meg kell jelen-
nie. Ha alkalmas lesz, kérje a tartós
szabadságolását. Ezt megkaphatja, ha
meg van rá a jogcíme.

Kámán Mária. Küldje be kérvényét
hozzánk alaposan megindokolva, mi
majd eljuttatjuk a földmivlésiügyi mi-
niszter úrhoz. Így, kérvény nélkül nem
tudunk intézkedni.

Réthy Gergely. Hozzánk küldött levelé-
ben sok megszívlelni való van s ha la-
pukat figyelmesen olvassa, láthatja,
hogy minden sorunkban azokért a gondo-
latokért küzdünk, amelyet ön is vall.
Igaza van, hogy minden politikának a
hazaszeretet kell, hogy az alapja legyen.
A verseiben szép gondolatok vannak, de
a kidolgozása gyenge. Ha figyelembe ve-
szí a verstan szabályait, még írhat jó
dolgokat is. De még sokat kell fejlődnie.

Takács József. Személyesen kell meg-
rendelnie a professzortól, mert csak
ilyen esetben küldi meg ingyen és bér-
mentve a könyvet. A könyv németnyelvű
s csak akkor kérje, ha tud németül vagy
van valaki a községben, aki önnök le-
fordítja.

Kiadóhivatali üzenetek

Simon Gyula, Dabronc. Rendezve 1933
február 15-ig.

G. Takács József, Sarud. A folyó hó
22-én beérkezett 5 P-vel rendezve 1931
augusztus 31-ig.

Kis Ernő, Hódmezővásárhely. Rendezve
1932 június 30-ig.

Ostorházy László, Kács. Rendezve 1932
június 15-ig.

Felelős kiadó: Takács Károly.

Főmunkatárs: vitéz Pölöskei János.